

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un resum de l'Evangelí

Aquest diumenge, solemnitat de Jesucrist, Rei de l'Univers, ens trobem ja a les portes del Jubileu de 2025. El papa Francesc ens va proposar que ens preparéssim per a aquest important esdeveniment dedicant un any a la pregària. En aquest any no podia faltar una reflexió sobre la pregària que Jesús mateix ens va ensenyar. L'evangelista Lluc ens explica l'episodi en què els deixebles van trobar Jesús pregant. Impressionats per la manera en què resava, li van demanar que els ensenyés a pregar. Jesús els va respondre amb la pregària del Parnostre (cf. Lc 11,1-2).

El Parnostre* és una pregària que la majoria de nosaltres vam aprendre de petits. Sovint la preguem d'una manera rutinària. Avui us voldria convidar a assaborir cada paraula d'aquesta bella pregària. Si meditem el Parnostre amb fe, aprendrem a dirigir-nos a Déu com un pare, al qual demanem tot el

que necessitem per a la nostra vida cristiana.

Jesús ens ensenya que Déu és un bon pare, amb qui podem compartir les nostres alegries, tristor i esperances. Ell sempre ens està buscant. Sempre espera els seus fills amb els braços oberts. Ens ho diu l'autor de la primera carta de Joan amb aquestes paraules: «Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: ser anomenats fills de Déu. I ho som!» (1Jn 3,1).

Déu és certament un pare i vol el millor per als seus fills. Ell ha dissenyat amb il·lusió un projecte per al nostre món. Compta amb nosaltres per construir entre tots el seu Regne de pau i amor. No ens desanimem si de vegades el Regne de Déu sembla una realitat petita i fràgil. Déu el farà fructificar amb l'ajuda de la seva gràcia. Que vingui a nosaltres el seu Regne!

Jesús ens ensenya a confiar en Déu i a obrir-li el nostre cor. Podem pregar al nostre Pare perquè ens doni el pa de cada dia, el pa de l'Eucaristia i el pa de la Paraula. Puguem-li, sobretot, que ens ensenyi a ser un bon pa per als altres, especialment per a tots aquells que la vida ha deixat al marge del camí.

Jesús ens demana que reconeguem davant de Déu les nostres limitacions i pecats. El profeta Osees diu que el nostre amor és com la rosada, que a l'albada desapareix (cf. Os 6,4). Tanmateix, l'amor de Déu és infinit. Res pot apagar la tendresa que sent per nosaltres. Només Ell ens pot ajudar a estimar els nostres germans i a perdonar aquells que ens han ofès.

Benvolguts germans i germanes, tal com ens diu Tertul·lià, un dels pares de l'Església, el Parnostre és un resum de l'Evangelí. Puguem l'Esperit Sant que la pregària que Jesús ens va ensenyar ens ajudi a transformar el món amb la bona nova del seu amor.

* Us animo a llegir les Catequesis sobre el Parnostre del papa Francesc pronunciades des del 5 de desembre de 2018 fins al 22 de maig de 2019, que també podeu trobar a:

ENTREVISTA

Al servei dels més vulnerables

CRISTINA GARCIA

La Fundació Dr. Albert Bonet ha atorgat la primera edició del Premi Antoni M. Oriol a Càritas Diocesana de Barcelona com a reconeixement del caràcter decisiu de la formació dels seus agents en Doctrina social de l'Església, que «els capacita i envigoreix per a l'acció social en els àmbits en què Càritas treballa de manera rigorosa i eficaç en benefici de la dignitat humana». La Cristina Garcia és la secretària general de Càritas Barcelona.

Càritas és la viva imatge de l'Evangelí. Us deu fer feliços treballar amb aquest objectiu, oi?

Efectivament. Treballar seguint els principis de l'Evangelí ens porta moments de joia. Veiem com la nostra acció i la força de la comunitat té resultats i transforma vides. Tot i això, també ens dol quan copsem que hi ha situacions d'injustícia que no podem solucionar. Per això és imprescindible el suport de persones voluntàries, sòcies, donants i d'entitats germanes, que col·laboren amb nosaltres per aconseguir un major impacte en la nostra societat.

Quina formació reben voluntaris i treballadors per acompanyar, acollir i vetllar pels més necessitats?

El pla formatiu de Càritas Barcelona inclou cursos en l'àmbit identitari sobre els principis de la Doctrina social de l'Església, i també oferim espais de reflexió i pregària. I en l'àmbit competencial treballem per enfortir les habilitats i millorar els coneixements de les persones en els diferents camps on desenvolupen la seva tasca.

Per què et fa feliç i t'ajuda a fer créixer la teva fe pertànyer a Càritas?

Treballar a Càritas és un regal que m'ha brindat la vida. Som un gran equip de persones al servei de persones. Si t'atúres a observar, pots percebre la presència de Déu en els altres: en els petits gestos de solidaritat, en l'esforç i entrega de les persones voluntàries, en el suport que ens oferim els uns als altres. Totes aquestes accions del dia a dia són les que fan créixer la meua fe.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Temps de tardor... per donar fruit

Si aquestes darreres setmanes hem passejat per algun dels nostres parcs, per determinats carrers i avingudes, o ens hem endinsat per algun bosc, ben segur que hem observat molts arbres que han perdut el fullatge, s'han alliberat del seu vestit i sense cap càrrega, recollits en ells mateixos, es van preparant per acollir l'hivern. En arribar la primavera, de les branques nues rebrotaran les fulles i, després, donaran nous i esponerosos fruits. L'arbre haurà crescut, serà més fort, estarà més arrelat. S'haurà renovat.

En la nostra vida també hi ha moments com aquests, de crisi aparent o real, en els quals ens convé deixar enrere tot o part del nostre bagatge perquè necessitem créixer, evolucionar, desenvolupar-nos, alliberar-nos, canviar... Créixer deixant enrere el que ens dificulta avançar: despendre'ns, encara que costi, de la càrrega inútil que fa difícil la generositat, la compassió, el servei, l'austeritat...; despendre'ns del pes mort, que potser fins i tot ens hem acostumat a portar, que no deixa espai lliure en el nostre cor; despendre'ns —com dolpel que fa a determinar coses, hàbits i afectes!— de tot el que dificulta el retrobament amb nosaltres mateixos, amb els altres, amb Déu.

Qualsevol moment de la vida és bo per iniciar aquest procés de tardor personal. Convindrà prendre la decisió, aportar el nostre esforç, la nostra constància durant el temps que calgui, la nostra confiada esperança i, si convé, tornar a començar. La resta és en mans de Déu, que passa i torna a passar per les nostres vides fins que estem en disposició d'acollir-lo sense condicions.

Ara és un moment indicat per viure aquesta tardor espiritual que ens apropa al programa de vida que ens ofereix Jesús. Ens acompanyen la tardor estacional i el proper temps litúrgic de l'Advent. Preparar la vintada i l'acolliment de Jesús infant, renovar les nostres persones. Moltes són les possibilitats: des de la meditació i la pregària personal, amb un bon llibre, amb un acompanyament qualificat, des d'un recés o uns exercicis espirituals. Cadascú segons la seves circumstàncies i disponibilitat. «Desfeu-vos de totes les vostres infidelitats, renoveu el vostre cor i el vostre esperit. Poble d'Israel, per què hauríeu de morir? A mi no m'agrada la mort de ningú. Convertiu-vos i viuiu! Us ho dic jo el Senyor, Déu sobirà» (Ez 18,31-32).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Reino de amor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En nuestros cantos recordamos que el Reino de Dios es justicia, es amor, es gracia, es verdad... Cuando cantamos proclamamos la realidad de que Dios es amor, es rey, que reina en nuestras vidas, entre nosotros, en los cielos. Jesús es el camino único, el modelo al que todo creyente debe referirse: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí» (Jn 14,6).

Nos dice el Papa en su reciente encíclica *Nos amó* que «el Corazón de Cristo es éxtasis, es salida, es donación, es encuentro. En él nos volvemos capaces de relacionarnos de un modo sano y feliz, y de construir en este mundo el Reino de amor y de justicia. Nuestro corazón unido al de Cristo es capaz de este milagro social» (DN 28).

En el Corazón de Cristo reina el amor en plenitud. Él, nuestro Rey, lleno de compasión, se ha entregado en la cruz para salvarnos. Llamados a tener entre nosotros «los sentimientos propios de Cristo Jesús» (Fil 2,5), al contemplar el Corazón de Cristo deseamos hacer resonar en nuestro interior, como dice el Papa, «aquel dramático reclamo del Señor: «¡Consuelen, consuelen a mi pueblo!» (Is 40,1)» (DN 162).

Mirando al Corazón de María, le pedimos que interceda por nosotros sus hijos, para que a través de la fiel respuesta de los cristianos, el amor de Dios se derrame en el corazón de los hombres. Amor que celebraremos unidos en el banquete del Reino celestial. (cfr. DN 206,220)

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulensa; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dimarts [Ap 14,14-19 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Divendres [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29,33]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dissabte [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ † Diumenge vinent, diumenge I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33,14-16 / SI 24 / 1Te 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, màrtir, esposa de sant Adrià.

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Preguem perquè aquest Jubileu ens enforteixi en la fe, ens ajudi a reconèixer Crist ressuscitat enmig de les nostres vides, i ens transformi en pelegrins de l'esperança cristiana.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

Lectura de la profecia de Daniel (Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no pas-sarà mai, la seva reialesa no decaurà.

Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspassar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo soc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

+ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «¿Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «¿Surt de vós, això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mí?» Respongué Pilat: «Jo, no soc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots, els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet». Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí». Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei». Jesús contestà: «Téniu raó: jo soc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu».

Lectura de la profecia de Daniel (Dan 7,13-14)

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina, vestido de majestad; / el Señor, vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros; / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra.

Al que nos ama, y nos ha librado de nuestros pecados con su sangre, y nos ha hecho reino y sacerdotes para Dios, su Padre.

A él, la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén. Mirad: viene entre las nubes. Todo ojo lo verá, también los que lo traspasaron. Por él se lamentarán todos los pueblos de la tierra. Sí, amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y ha de venir, el todopoderoso».

+ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, Pilato dijo a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?».

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?».

Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?».

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí».

Pilato le dijo: «Entonces, ¿tú eres rey?». Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz».

COMENTARI

Solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Aquest últim diumenge de l'any litúrgic, l'Església ens presenta Jesucrist, com a Rei de tot el món, però Jesús respon a Pilat que «la seva reialesa no és cosa d'aquest món». «Jo soc rei. La meva missió és ser un testimoni de la veritat».

Les paraules de Jesús ja ens indiquen una manera diferent de tenir i exercir la reialesa. No ha vingut a fer-se servir, sinó a servir; es deixa tractar com a Mestre i Senyor, però com si fos un esclau renta els peus als seus deixebles; és aclamat quan entra a Jerusalem, però ho fa muntat sobre un humil ase.

És el nostre únic Senyor i centre de la nostra vida, però no entra en la nostra vida, si no li obrim la porta, donant-nos, Ell mateix, la clau de la seva Gràcia. La seva missió és la d'alliberar-nos de tots els nostres pecats i esclavatges. Ell és el primer ressuscitat d'entre els morts.

Sant Joan, en el llibre de l'Apocalipsi, ens diu que Jesucrist «ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang». Alegrem-nos en el Senyor, donem-li gràcies perquè Ell ens vol fer a tots nosaltres una casa reial, plena de pau i d'amor.

Tot plegat ha d'ajudar-nos a proclamar amb paraules i fets que estem contents de ser els seus deixebles, malgrat les nostres febleses, i li volem donar gràcies. Crist ens vol fer participar de tot el que Ell és i ens vol donar: una realitat universal i eterna; una personalitat marcada per la veritat i la vida, la santedat i la gràcia, la justícia, l'amor i la pau.

Sovint ens hem de preguntar com treballem i cerquem l'ajuda necessària, del do diví, perquè aquest estil de vida vagi marcant la nostra manera de viure i de ser i, al mateix temps, ens fem més capaços de comunicar-ho als altres, i fer-los participar de la gran bondat del Senyor envers de tota la humanitat.

Crist es presenta com un testimoni de la veritat, i ens diu que els que són de la veritat, escolten la seva veu. En la mesura que la veritat i l'amor de Crist entrin en la nostra vida, podem dir i experimentar que Jesucrist és el que marca, governa i envaeix la nostra persona, i és per a nosaltres el nostre Rei i Senyor.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Ordenació episcopal de Mons. Xabier Gómez. El proper dissabte, 30 de novembre, a les 11 h, el cardenal Omella presidirà l'ordenació episcopal de Mons. Xabier Gómez com a nou bisbe de Sant Feliu de Llobregat. A la Catedral de Sant Feliu (Plaça de la Vila, 2b).

AGENDA

Parròquia de Sant Josep de Mataró. El proper dijous, 28 de novembre, a les 19 h, tindrà lloc la xerrada «Després de la mort en les grans religions», emmarcada en el cicle de conferències que porta per títol «El més enllà i l'esperança cristiana». Aquesta conferència va a càrrec del professor Xavier Becerra. Organitzat per l'Escola de Teologia del Maresme (ETM) i Cristianisme s. XXI, amb el suport de l'ISCREB. (c/ Sant Josep, 18).

Recés d'Advent a Poblet per a joves. Del 29 de novembre a l'1 de desembre, recés en silenci per a joves d'entre 20 a 40 anys. Aquesta vegada, els joves et proposen viure una experiència monàstica acompanyats pels monjos del monestir de Poblet. Si creus que el Senyor et crida a compartir uns dies d'intimitat amb Ell per preparar-te per Nadal, no et perdis aquesta oportunitat. Inscriu't-hi llegint el codi QR.

Taula de Diàleg Interconfessional de Catalunya

El proper 27 de novembre es constituirà la Taula Interconfessional de Catalunya sota el patrocini del bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, i amb la directora del Secretariat d'Ecumenisme de l'Arquebisbat de Barcelona, Sra. Montserrat Puigdemà. Els principals objectius són promoure el diàleg i la col·laboració entre les confessions cristianes a Catalunya, garantir l'exercici de la llibertat religiosa i aportar els valors fonamentals del cristianisme a tota la societat per crear vincles d'unió.

Recés d'Advent per a la Vida Consagrada. El proper dissabte, 30 de novembre, de 10.15 a 13 h, se celebrarà un recés d'Advent per a la vida consagrada. Una bona forma de preparar Nadal per pregar junts i celebrar, en actitud d'espera i esperança, la joia de sentir-nos cridats i estimats per Déu.

Serà a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dissabte, 30 de novembre, de 10 a 17 h, recés d'Advent. «Alceu el cap ben alt» (Lc 21,28). Amb la Gna. Conxa Adell. Cal inscripció prèvia enviant un

correu electrònic a: activitatspuelles@gmail.com. Més tard, a les 19 h, Vetlla d'Advent. (c/ Anglès, 55).

Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona. El proper dissabte, 30 de novembre, a les 17.30 h, concert número 6 del XXX Cicle de música per la solidaritat, a l'Orfeó de Les Corts. Direcció: Nerea de Miguel. Piano: Paul Perera. Aportació solidària que anirà destinada als projectes de l'Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona. Ajut al Quart Món. (c/ Sant Pau, 101).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Dilexit nos. Ens va estimar. Carta encíclica del Sant Pare Francesc sobre l'amor humà i diví del cor de Jesús. *Dilexit nos* se centra en la rellevància de la devoció al Sagrat Cor de Jesús al món actual. A través d'una anàlisi profunda de l'Escriptura, la història de l'espiritualitat i el magisteri, presenta el cor com a centre de l'ésser humà, on convergeixen ment, cos i esperit. Francesc subratlla l'amor de Déu revelat al Cor de Jesucrist, que sempre és font de vida i consol. És una invitació a redescobrir la riquesa d'aquesta devoció, a viure-la amb alegria i a compartir el seu missatge com una força transformadora per a un món més frater i just.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Un resumen del Evangelio

Este domingo, solemnidad de Jesucristo, Rey del Universo, nos encontramos ya a las puertas del Jubileo de 2025. El papa Francisco nos propuso que nos preparásemos para este importante acontecimiento dedicando un año a la oración. En este año, no podía faltar una reflexión sobre la oración que Jesús mismo nos enseñó. El evangelista Lucas nos explica el episodio en que los discípulos encontraron a Jesús orando. Impresionados por la manera en que rezaba, le pidieron que les enseñara a orar. Jesús les respondió con la oración del Padrenuestro (cf. Lc 11,1-2).

El Padrenuestro* es una oración que la mayoría de nosotros aprendimos de niños. A menudo la rezamos de una manera rutinaria. Hoy os querría invitar a saborear cada palabra de esta bella oración. Si meditamos el Padrenuestro con fe aprenderemos a dirigirnos a Dios como

a un padre, al que pedimos todo lo que necesitamos para nuestra vida cristiana.

Jesús nos enseña que Dios es un buen padre, con el que podemos compartir nuestras alegrías, tristezas y esperanzas. Él siempre nos está buscando. Él siempre espera a sus hijos con los brazos abiertos. Nos lo dice el autor de la primera carta de Juan con estas palabras: «Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos!» (1Jn 3,1).

Dios es ciertamente un padre y quiere lo mejor para sus hijos. Él ha diseñado con ilusión un proyecto para nuestro mundo. Cuenta con nosotros para que construyamos entre todos su Reino de paz y amor. No nos desanimemos si a veces el Reino de Dios parece una realidad pequeña y frágil. Dios lo hará fructificar con la ayuda de su gracia. ¡Que venga a nosotros su Reino!

Jesús nos enseña a confiar en Dios y a abrirle nuestro corazón. Podemos orar a nuestro Padre para que nos dé el pan de cada día, el pan de la Eucaristía y el pan de la Palabra. Pidámosle, sobre todo, que nos enseñe a ser buen pan para los demás, especialmente para todos los que la vida ha dejado al borde del camino.

Jesús nos pide que reconozcamos ante Dios nuestras limitaciones y pecados. Dice el profeta Oseas que nuestro amor es como el rocío, que al alba desaparece (cf. Os 6,4). Sin embargo, el amor de Dios es infinito. Nada puede apagar la ternura que siente por nosotros. Solo Él nos puede ayudar a amar a nuestros hermanos y a perdonar a aquellos que nos han ofendido.

Queridos hermanos y hermanas, tal como nos dice Tertuliano, uno de los padres de la Iglesia, el Padrenuestro es un resumen del Evangelio. Pidámos al Espíritu Santo que la oración que Jesús nos enseñó nos ayude a transformar el mundo con la buena nueva de su amor.

* Os animo a leer las Catequesis sobre el Padrenuestro del papa Francisco pronunciadas desde el 5 de diciembre de 2018 hasta el 22 de mayo de 2019, que también podéis encontrar en:

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM